

בְּעֶמְדָם תִּרְפִּינָה כִּנְפֵיהֶם, שְׁלֹא צָרִיף לְשַׁמֵּעַ אֶת כִּנְפֵיהֶם (קול), כְּמוֹ שֶׁבַחְנָה נֹאמֵר בָּהּ וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְכַךְ צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם בַּת זִוְגָם בַּחֲשָׁאֵי, בַּעֲנוּהָ, בְּאִימָה, בְּרַתָּת וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁבָּאָרוּ הֶרְאִישׁוּנִים כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד, שֶׁהִיא שָׂד מִן שְׂד"י, שֶׁבָּאוּתוֹ הַזְּמַן נֶעְכָּר מִן הַשְּׁעָר, וְזֶה סוּד הַמְזוּזָה, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת כְּתוּב, זֹו מוֹת. וְאִם הוּא נִשְׁמַע קוֹלוֹ, מִיָּד לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא קָטָן בְּאִמּוֹנָה, וְלֹא לְחִנָּם פִּרְשׁוּהוּ הֶרְאִישׁוּנִים כָּל הַמְשַׁמֵּיעַ קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֲרִי זֶה מְקַטְנֵי אִמּוֹנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְיַחַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ, כָּל הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה בְּרִכּוֹת, וְכֹלָם בְּקִדְשָׁה, וּמִשׁוּם כִּף תִּקְנוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכּוֹת לִפְלֵה, וּכְנֻגָד בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּתְיַחֲוֵד שְׁלֵהֶם יְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְרִכָּה. וְכֵן כָּל מְזוּנָם בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְאִין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֲשָׂרָה, שֶׁהִיא י', וּמִשׁוּם שֶׁטַּבַּעַת הִיא י', כְּמוֹ זֶה - ס, בָּהּ מִתְקַדְּשֵׁת כְּלֵה, וְצָרִיף לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּאֲצַבַּע שְׁלֵה, שֶׁהוּא דְיוֹקָן שֶׁל הָאוֹת ו', וְנִעֲשִׂית ז', וְצָרִיף שְׁנֵי עֲדִים, שֶׁהֵם פִּנְגָד ה"ה. וְכִשֶּׁהִטַּבַּעַת הִיא בְּרֹאשׁ הָאֲצַבַּע וְנִעֲשִׂית ז', בְּאוֹתוֹ זְמַן צָרִיף לְכַרֵּף אוֹתָהּ בְּשִׁבַע בְּרִכּוֹת שִׁירֶשֶׁת הַפְּלֵה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְיַחֲדִים, יִשְׁקָנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. מֵה זֶה נִשְׁקִיקוֹת פִּיהוּ? שְׁתֵּי הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ וּשְׁתֵּים שְׁלֵה, הֵם אֲרַבַּע כְּנָפֵי

תִּרְפִּינָה כִּנְפֵיהֶם, דְּלֹא צָרִיף לְמִשְׁמַע גְּדַפְיָהוּ (ג"א קלא), כְּגוֹוֹנָא דְחֲנָה דְאַתְמַר בָּהּ (שמואל א א א) וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְהָכִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְיַחֲדָא בְּבַת זִוְגֵייהוּ בַּחֲשָׁאֵי, בַּעֲנוּהָ בְּאִימָה בְּרַתָּת וּבְזִיעַ בְּכִסּוּפָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד, דְּאִיהִי שָׂד מִן שְׂד"י, דְּבַהּהוּא זְמַנָּא אֲתַעְבַּר מִתְרַעָא, וְדָא רְזָא דְמְזוּזָה, דְאַתְמַר בָּהּ (דברים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזוֹת כְּתִיב זֹו מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּה, מִיָּד לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִיהוּ זְעִיר בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהּ קַדְמָאִין כָּל הַמְשַׁמֵּיעַ קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֲרִי זֶה מְקַטְנֵי אִמּוֹנָה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְמִתְיַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשְׁכִינְתֵיהָ, כְּלֵהוּ חִיּוּן מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין בְּרִכְאָן, וְכִלְהוּ בְּקְדוּשָׁה, וּבְגִין דָּא תִּקְיֵנוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכְאָן לְכֵלָה, וְלִקְבַל בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הָכִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְיִהֵא יַחֲוֵדָא דְלֵהוּן בְּקְדוּשָׁה וּבְרִכָּה, וְהָכִי כָּל מְזוּנֵייהוּ בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְלִית קְדוּשָׁה בְּפְחוֹת מִעֲשָׂרָה דְאִיהִי י', (דף כה ע"ב) וּבְגִין דְטַבַּעַת אִיהִי י' כְּגוֹוֹנָא דָא ס, בָּהּ אֲתַקְדִּישֵׁת כְּלֵה, וְצָרִיף לְאֲעֵלָא לָהּ בְּאֲצַבַּעַא דִּילָהּ, דְאִיהוּ דְיוֹקָנָא דָאָת ו', וְאַתְעַבִּידַת ז', וְצָרִיף תְּרִין סְהַדִּין דְאִינוּן לְקַבַּל ה ה, וְכַד אִיהִי טַבַּעַת בְּרִישָׁא דְאֲצַבַּעַא וְאַתְעַבִּידַת ז', בְּהַהוּא זְמַנָּא צָרִיף לְבְרִכָּא לָהּ בְּשִׁבַע בְּרִכְאָן דִּירְתָא כְּלֵה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְמִתְיַחֲדִין יִשְׁקָנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ (שיר א), מֵאִי נִשְׁקִיקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין שְׁפוּן דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, אִינוּן אֲרַבַּע גְּדַפִּין דְחִיּוּן, דְאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאֲרַבַּע כְּנָפִים

לְאַחַת מֵהֶן, וְכַד אֲתַפְּלִילָן

החיות, שנאמר בהם וארבע
 כנפים לאחת מהן, וכשנכללים
 שני הפנים שלו ושנים שלה,
 וארבעת הזרועות של שניהם,
 נאמר בהם וארבעה פנים לאחת
 וארבע כנפים לאחת מהם. והם
 ארבעה פנים יהו"ה, ארבע
 כנפים אדנ"י, בחבור אחד
 יאהדונה"י.

בשמתחברות האותיות נקרא
 חשמ"ל, חיות אש ממללות,
 לפעמים חשות לפעמים
 ממללות, ובגללם נאמר גדול
 העונה אמן יותר מן המברך,
 משום שמתחברים חתן וכלה
 שמונה אותיות כאחד.

אותן ארבע חיות, והם אריה
 שור נשר אדם. אריה מקבל עליו
 "במח, ובזמן שהוא בימין,
 שנאמר בו ופני אריה אל הימין
 לארבעתם, הרוצה להחפים
 נדרים. השור לשמאל כנגד הלב,
 ה' הכל הלב, שם ה' מצפון זהב
 יאתה. באותו זמן שה' היא

בלב, הרוצה להעשיר יצפין.
 "ה יראה ואהבה, אבא ואמא,
 זרוע ימין ושמאל, ויעב"ר חסד
 וגבורה, שעולים לחשבון ע"ב
 תבות ורי"ו אותיות של ע"ב
 שמות, וזה הסוד של ויעב"ר,
 עבור הפלל של שניהם.

ו' זו תורה ששורה בפה, וברוח
 של הפה פורחת על נשר, שנשר
 הוא חטם, שני הכנפים שלה
 שתי שפתים, ועליה נאמר פי
 עוף השמים יוליך את הקול
 ובעל כנפים יגיד דבר, וזה
 העמוד האמצעי, שחכמה ובינה
 הם נסתרות במח וזה הלב באהבה
 ויראה, ותורה בלי יראה ואהבה
 לא פורחת למעלה, ובפתר
 תלויים בנים חיים ומזונות,
 שהוא המזל של כלם, והוא לא
 תלוי במזל, ומשום זה פרשהו,

תרין אנפין דיליה ותרין דילה, וארבע זרועין
 דתרוניהו, אתמר בהון (שם) וארבעה פנים
 לאחת, וארבע כנפים לאחת מהם, ואינון
 ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדפין אדנ"י,
 בחבורא חדא יאהדונה"י.

כד מתחברן אתוון אקרי חשמ"ל, חיות אש
 ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות,
 ובגיניהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן
 המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא
 אתוון פחדא.

אינון ארבע חיוון, ואינון אריה שור נשר
 אדם, אריה מקבל עליה י' במוחא,
 ובזמנא דאיהו בימינא דאתמר ביה (שם) ופני
 אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחפים
 נדרים, שור לשמאל לקבל לבא, ה' הכל
 דלבא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה,
 בהווא זמנא דאיהו ה' בלבא, הרוצה להעשיר
 יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרוצא
 ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה,
 דסלקין לחושבן ע"ב תיבין, ורי"ו אתוון
 דע"ב שמון, ודא רזא דויעב"ר עיבור פלל
 תרוניהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא
 דפומא פרחת על נשר, דנשר איהו חוטמא,
 תרין גדפוי דילה תרין שפוון, ועלה
 אתמר (קהלת י) פי עוף השמים יוליך את הקול
 ובעל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא
 דאמצעיתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות
 במוחא ולבא ברחימו ודחילו, ואורייתא בלא
 דחילו ורחימו לא פרחת לעילא, וכתר ביה
 תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דכלהו,
 ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו